

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										מאן דאמר		בכורות-הלוקח עובר פרתו
												מימרא		
ית.	יח.													נימא כתנאי:
ית.	יח.												[ת"ק]	נמצא מכוון בין שתי עיירות - לא היו עורפין
ית.	יח.												ר' אליעזר:	שתיהן מביאות שתי עגלות
ית.	יח.													מאי לאו בהא קמיפלגי, דתנא קמא סבר אי אפשר לצמצם, ורבי אליעזר סבר אפשר לצמצם?
ית.	יח.													ותיסברא? אי קסבר תנא קמא אי אפשר לצמצם, אמאי לא היו עורפין? יביאו עגלה אחת בשותפות ויתנו אלא להני תנאי דכולי עלמא אפשר לצמצם, והכא בקרובה ולא קרובות קמיפלגי:
ית.	יח.												דתנא קמא סבר:	קרובה - ולא קרובות
ית.	יח.												רבי אליעזר סבר:	קרובה - ואפי' קרובות.
ית.	יח.													מאי הוי עלה
ית.	יח.												רב חייא בר אבין אמר רב עמרם, תנא: [ר']	נמצא מכוון בין שתי עיירות, ר' אליעזר אומר שתיהן מביאות שתי עגלות
ית.	יח.												חכמים:	יביאו עגלה אחת בשותפות ויתנו
ית.	יח.													מאי קסברי רבנן? אי קסברי רבנן דאפשר לצמצם, וקרובה ואפי' קרובות, לייתי תרתן ואי קרובה ולא קרובות - אפי' חדא לא לייתי:
ית.	יח.													אלא לאו שמע מינה קסברי רבנן: אי אפשר לצמצם, ואפילו בידי אדם, שמע מינה.
ית.	יח.												רבי טרפון:	הכהן בורר לו את היפה.
ית.	יח.													מאי טעמא דרבי טרפון?
ית.	יח.													קא סבר: ההוא דבריא נפק ברישא.
ית.	יח.												רבי עקיבא:	משמנין כו'.
ית.	יח.												רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:	הכהן נוטל כחושה
ית.	יח.												רבי חייא בר אבא לרבי יוחנן:	והא אנן משמנין ביניהן תנן
ית.	יח.												אמר ליה: [רבי יוחנן]	אדאכלת כפנייתא בבבל, תרגימנא מסיפא:
ית.	יח.												דקתני סיפא: [רבי טרפון]	מת אחד מהן, רבי טרפון אומר: יחלוקן
ית.	יח.												רבי עקיבא:	המוציא מחבירו עליו הראיה
ית.	יח.													ואי סלקא דעתך משמנין ביניהן - דכי הדדי פליגי, הכי נמי ליפליגי גבי הדדן אלא מאי משמנין שומן יהא ביניהן, דאמר ליה לכתן: אייתי ראייה דבכור הוא - ושקיל. והשני ירעה עד שיסתאב
ית.	יח.													וחייב במתנות, ורבי יוסי פוטר.
ית.	יח.													מאי טעמא דרבי מאיר?
ית.	יח.												רבי יוחנן:	הואיל וכהן בא עליו משני צדדין, דאמר ליה: אי בכור הוא - כוליה דידי הוא, אי לא בכור הוא - הב לי מתנות מיניה.
ית.	יח.													ור' יוסי מאי טעמא?
ית.	יח.												רבא:	עשו שאינו זוכה כזוכה, ואע"ג דלא מטא לידיה - כמאן דמטא לידיה, וחבניה לישראל במומיה.
ית.	יח.												רבי אלעזר:	הכל מודים בספק בכור שאין חליפין ביד כהן שחייב במתנות.
ית.	יח.													הכל מודים מאן
ית.	יח.													ר' יוסי

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										מאן דאמר		בכורות-הלוקח עובר פרתו	
מאן דאמר	מאן דאמר													מאן דאמר	מאן דאמר
יח.	יח.													פשיטא עד כאן לא קא פטר ר' יוסי התם - אלא דחליפין ביד כהן, דעשו שאינו זוכה כזוכה, אבל אין חליפין ביד כהן - לא	מאן דאמר
יח.	יח.													מהו דתימא, טעמא דרבי יוסי דקסבר דאי מחייבת ליה במתנות - אתי ליה לידי גיזה ועבודה אע"ג דאין חליפין ביד כהן, קא משמע לן	מאן דאמר
יח.	יח.													ומי מצית אמרת הכי?	מאן דאמר
יח:	יח:													והתני סיפא, שהיה רבי יוסי אומר:	מאן דאמר
יח:	יח:													כל שחליפיו ביד כהן - פטור מן המתנות, ורבי מאיר מחייב	מאן דאמר
יח:	יח:													חליפין ביד כהן - אין, אין חליפין ביד כהן - לא	מאן דאמר
יח:	יח:													מהו דתימא: ר' יוסי לדבריו דר' מאיר קאמר ליה, לדידי - אפי' אין חליפין ביד כהן, דאי מחייבת ליה במתנות - אתי ליה לידי גיזה ועבודה, לדידך - אודי לי מיהא היכא דחליפין ביד כהן דעשו שאינו זוכה כזוכה ואמר ליה ר' מאיר: לא.	מאן דאמר
יח:	יח:													הכל מודים בספק מעשר שפטור מן המתנות.	מאן דאמר
יח:	יח:													הכל מודים מאן	מאן דאמר
יח:	יח:													ר' מאיר	מאן דאמר
יח:	יח:													פשיטא עד כאן לא קמחייב ר' מאיר התם אלא בספק בכור, הואיל ובא עליו כהן משני צדדין, אבל ספק מעשר - לא	מאן דאמר
יח:	יח:													מהו דתימא: טעמא דר' מאיר דלא תשתכח תורת מתנות, אפילו ספק מעשר נמי, קא משמע לן	מאן דאמר
יח:	יח:													ומי מצית אמרת הכי?	מאן דאמר
יח:	יח:													כל שחליפיו ביד כהן - פטור מן המתנות, ורבי מאיר מחייב	מאן דאמר
יח:	יח:													מהו דתימא: ר' מאיר - אפי' ספק מעשר מחייב, והא דמיפלגי בחליפין - להודיע כהן דרבי יוסי דפטר אפי' היכא דכהן בא עליו משני צדדין, קא משמע לן.	מאן דאמר
יח:	יח:													מת אחד מהן רבי טרפון אומר יחלוקו:	מאן דאמר
יח:	יח:													אמאי יחלוקו? ניחוי, אי שמן מית - דכהן הוא, והאי דאיכא דבעל הבית, ואי כחוש מית - דבעל הבית מית, והאי דאיכא דכהן הוא	מאן דאמר
יח:	יח:													חזר בו ר' טרפון.	מאן דאמר
יח:	יח:													המוציא מחבירו עליו הראיה.	מאן דאמר
יח:	יח:													משל דר' טרפון למה הדבר דומה - לשנים שהפקידו אצל רועה, שמניח רועה ביניהם ומסתלק ומשל דרבי עקיבא למה הדבר דומה - לאחד שהפקיד אצל בעל הבית, שהמוציא מחבירו עליו הראיה.	מאן דאמר
יח:	יח:													אלא במאי פליגי?	מאן דאמר
יח:	יח:													ר' עקיבא פליג בשנים שהפקידו אצל רועה, שמניח רועה ומסתלק, ור' טרפון פליג באחד שהפקיד אצל בעל הבית.	מאן דאמר
יח:	יח:													הכל מודים בשנים שהפקידו אצל רועה - שמניח רועה ביניהם ומסתלק, ובאחד שהפקיד אצל בעל הבית - שהמוציא מחבירו עליו הראיה	מאן דאמר
יח:	יח:													לא נחלקו אלא בחצר בעה"ב ורועה כהן	מאן דאמר
יח:	יח:													אקנויי קא מקני ליה בחצירו, וניחא ליה דליתעביד מצוה [בממוניה]. והוה ליה כשנים שהפקידו אצל רועה - שמניח רועה ביניהם ומסתלק	מאן דאמר
יח:	יח:													כיון דאית ליה פסידא - לא מקני ליה מידעם, והוה ליה כאחד שהפקיד אצל בעל הבית - שהמוציא מחבירו עליו הראיה.	מאן דאמר
יח:	יח:													שתי רחיליו שלא ביכרו וילדו שני זכרים - שניהם לכהן	מאן דאמר
יח:	יח:													זכר ונקבה - הזכר לכהן	מאן דאמר
יח:	יח:													שני זכרים ונקבה - אחד לו ואחד לכהן	מאן דאמר
יח:	יח:													הכהן בורר לו את היפה	מאן דאמר

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בכורות-הלוקח עובר פרתו	מימרא									
רבי עקיבא	משמנין ביניהן							◆	■	◇	יה:
[ת"ק]	והשני ירעה עד שיסתאב, וחייב במתנות							◆	■	◇	יה:
רבי יוסי:	פטר.							◆	■	◇	יה:
[רבי טרפון]	מת אחד מהן, רבי טרפון אומר: יחלוקו							◆	■	◇	יה:
ר' עקיבא:	המוציא מחבירו עליו הראיה.							◆	■	◇	יה:
	שתי נקבות וזכר או שני זכרים ושתי נקבות - אין כאן לכהן כלום.									■	יה:
	אחת ביכרה ואחת לא ביכרה וילדה שני זכרים - אחד לו ואחד לכהן									■	יה:
[רבי טרפון]	הכהן בורר את היפה							◆	■	◇	יה:
ר' עקיבא:	משמנין ביניהן							◆	■	◇	יה:
[ת"ק]	והשני ירעה עד שיסתאב וחייב במתנות							◆	■	◇	יה:
רבי יוסי:	פטר, - שרבי יוסי אומר: כל שחליפיו ביד כהן - פטר מן המתנות							◆	■	◇	יה:
רבי מאיר:	מחייב.							◆	■	◇	יה:
[ר' טרפון]	מת אחד מהן, ר' טרפון אומר: יחלוקו							◆	■	◇	יה:
ר' עקיבא:	המוציא מחבירו עליו הראיה.							◆	■	◇	יה:
	זכר ונקבה - אין כאן לכהן כלום.									■	יה:
	צריכא, דאי אשמועינן קמייתא - בההיא קאמר ר' עקיבא, דתרי מחדא, אבל רחיליו שלא ביכרו, דתרי מחדא וחד מחדא - אימא מודי ליה לר' טרפון דהך דילידא חד - שביח טפי									■	ג יה:
	ואי אשמועינן הא - בהא קאמר רבי עקיבא דתרווייהו לא ביכרו, אבל אחת ביכרה ואחת שלא ביכרה וילדו שני זכרים - אימא מודי ליה לר' טרפון דהך דלא ביכרה שביח טפי, צריכא.									■	יה: